

Intervju

Rijetko se dogodi da netko ima osvojeno prvo mjesto i na europskom i na svjetskom prvenstvu, a s navršenih svega 19 godina. To se odnosi na hrvatsku karate reprezentativku Tinu Marić koja je gostovala u našoj školi da bi uveličala sportsko natjecanje međurazrednog karaktera pod nazivom Lino višebojac, održano 11. 2. 2016.

Nakon natjecanja u kojem nije samo bodrila natjecatelje nego je i aktivno sudjelovala kao podrška našim učenicima, sama se predstavila na razgovoru s učenicima naše škole održanom u školskoj knjižnici.

Potječe iz Mostara gdje je do sada i najduže živjela. Posljednjih godinu dana je boravila u Zagrebu. Karate trenira od prvog razreda OŠ. Zbog natjecanja iz karatea putuje po čitavom svijetu. Nabrojila nam je mnoge zemlje čija imena nismo mogli ni upamtiti, ali smo doznali da nema natjecanja na kojem nije osvojila neku od medalja.

Svi prisutni učenici postavljali su joj pitanja na koja je naša gošća strpljivo odgovarala.

Gdje ste polazili osnovnu školu?

U Mostaru.

Koji Vam je nastavni predmet u školi bio najomiljeniji? Zašto?

Tjelesni i engleski jer sam imala super profesore i nisam trebala puno učiti.

Koji vam je nastavni predmet u školi bio najmrskiji?

Latinski u srednjoj školi.

Koja Vam je ocjena obilježila dosadašnje školovanje?

Petica.

Jeste li u školi napravili kakav nestašluk?

Da, dosta njih.

Jesu li vam roditelji bili strogi?

Jesu, i još uvijek su. Dok su drugi smjeli ostajati vani do ponoći, mene su puštali samo do 22 sata. Nekad i nisam smjela van zbog treninga. Imala sam uvijek neka ograničenja. Zbog toga sam svojim roditeljima zahvalna. Ne može se ni do čega značajnog dospjeti bez ograničenja u odgoju.

Jeste li u pubertetu imali problem s prištićima?

Da.

Kako to da ste počeli trenirati baš karate?

Mama mi je to trenirala dok je bila mala. Ona mi je predložila.

Kako ste uspjeli uskladiti svoje školske obveze s treninzima?

Sve je stvar organizacije i dobroga dogovora same sa sobom.

Što studirate?

Engleski jezik i književnost.

Koliko često tjedno trenirate i koliko ti treninzi traju?

Nekada sam trenirala dva puta dnevno po dva sata, a sada sat i pol dnevno.

Izlazite li navečer?

Izlazim često.

Imate li dečka?

Ne, nedavno smo prekinuli, nismo se slagali.

Sjećate li se prvog poljupca? Kakav je bio?

Sjećam se, nije bilo loše.

A prve simpatije?

Sjećam se, iz prvog razreda OŠ.

Za koji klub sada nastupate?

„Hercegovina- Zagreb“.

Koliko često imate natjecanja?

Prije sam se češće natjecala, a sada nastupam na 5-6 većih natjecanja godišnje.

Sjećate li se svojeg prvog natjecanja u karateu? Kada je to bilo, gdje; kakvo je bilo iskustvo?

Bilo je to u 4. razredu OŠ kad sam imala 11 godina. Bilo je to u Ilidži kraj Sarajeva. Osvojila sam 1. mjesto. Bilo je predobro.

Imate li uzora u sportu?

Nemam.

Imate li tremu pred natjecanje? Ako imate, kako „izlazite s njom na kraj“?

Trema je uvijek prisutna. Da bih je umanjila, slušam pjesmu, pijem više vode...

Pratite li i druge sportove? Koje?

Pratim nogomet i tenis zato što to prati i moj tata.

Kako najviše volite provoditi slobodno vrijeme i na koji način se najbolje opušate?
Šećem, gledam filmove, izlazim na kave...

Jeste li bili ozbiljnije ozlijeđeni?

Još prije treniranja karatea operirala sam koljena, a poslije više nije bilo ozljeda.

Koju vrstu glazbe najradije slušate?

Elektrohaus.

Slušate li „cajke“?

Znam za njih, ali ih ne obožavam.

Stječete li nove prijatelje na natjecanjima?

Da. Najviše prijatelja i imam s natjecanja.

Jeste li pročitali kad o sebi neke neistine u časopisima, na internetu?

Bilo je nekih tračeva.

Koji vam je najbolji film?

„Ana Karenjina“.

Najdraža boja?

Crvena.

Najdraži broj?

5 - 3. U datumu su moga rođenja.

Najdraža životinja?

Pas.

Koju ste knjigu posljednju pročitali?

Jednu afganistansku - „1000 sjajnih sunaca“.

Volite li čokolino?

Obožavam.

Koji vam je najbolji sport poslije karatea?

Taekwondo.

Koji vam je najdraži grad? Zašto?

Beograd. Tamo uvijek osvojim zlatnu medalju, upoznam barem 10 novih ljudi i grad je divno uređen.

Da se ne bavite time čime se bavite, što biste voljeli biti?

Ne znam, astronaut.

Zahvalni na svemu što nam je naša mlada i uspješna karatistica otkrila o sebi, poželjeli smo joj još mnogo medalja u karijeri i puno sreće u privatnom životu.